

Sinyé ro mult áve dăgînd sî nyimik nu o kápátát

Udátá or ávut sî cîgányi on királ – dábá numá nu multă dobă, dá tot or ávut. Áku ásztá oj pârî.

Mirzse udátá bájásu ákásză. Sî famé áve, sî frigusă szărăku. Áfelă nyágră napsé o foszt, dă nu áflă ákásză. Sî jákă – májká me! – o kăzut î n apă pîn lá mirzsuk!

Kum sză învărkulye ákulo, má pîn lá gît ájrá î n csi- nă, árapé o foszt sză plyisznýaszká. Udátá numá on bătîmuc ku pâr álb jákă ákulo o kirilit, sî l-o î ntribát pă cîgán.

- Na, cîgán, ci-j frig?

- Dá, mi-j frig, domnu-m.

- Sî ci-j famé, cîgán?

- Dá sî mi-j famé, domnu-m – zîse cîgánu.

- Na sé áj dăgînd māj bényé? – o î ntribát bătîmucu ku pâr álb. – Kăldură o mănkáré?

Áve firé cîgánu:

- Szlănyină ás frizsé māj bényé, domnu-m – zîse.

Gîngye, o áve sî kăldură, sî mănkáré.

- Bényé, fă áje – zîse omucu ku pâr álb, kă – áhuz! – jél ájrá Dimizo!

Na, kă î nkán is kă nu o zîsz pă gurá-j, má áfără ájrá dîn apă, frizse szlănyină, sză î nkălze sî sz-o szăturát.

Sz-o ujtát pă jel omucu. Vigye séfel flămînd mănkă szlănyină, sî séfel frigosz sză î nkălze lá fok – ro l-o ápukát milá. O î ntribát:

- Na, cîgán, sé áj dăgînd māj?

- Jaj, domnu-m – zîse cîgánu -, ásá ás fi găzďák máré, sinyé lukră pă pămînturj!

-Na, dă sză fij áje!

Kit o zîsz, má álá ájrá: má gazďák máré o foszt dîn cîgán.

Na, daăzuă o mérsz járă bătîmîsku, sză vądă, sé fásé cîgánu.

- Kum jéscs, cîgán? Ci-j drág sză fij găzďák máré, sinyé lukră ku pămînt?

- Á, mi-j ură. Scsij, sé ám dăgînd sză fju? Királ!

Nis kă nu o zîsz: má királ o foszt cîgánu. Lá

Csiné farté mult áve dăgînd sî mimik n-á kăpátát

Udátá á ávut sî cîgáni u kiszár – nu multă dobă, dá tot á ávut. Áku ásztá ij puveszti.

Mérdzsé udátá cîgánu ákász. Sî famé áre, sî frigă-j áre. Áfel negră napté á foszt, dă nu áflă ákász. Sî jákă – májká me!- á kăzut î n apă pîn lá milzsuk!

Kum sză î nvărkulye ákulo, má pîn lá gît áre î n tină, árapé á foszt sză sză nekă. Udátá un bătîrî n ku pâr álb jákă ákulo á ápărut, sî l-á ntribát pă cîgán:

- Na, cîgán, ci-j frig?

- Dá, mi-j frig, domnu-m.

- Sî ci-j famé, cîgán?

- Dá sî mi-j famé, domnu-m – zîcsé cîgánu.

- Na csé áj dăgînd māj biné? – á-tribát bătîrî nu ku pâr álb. – Kăldură vagy mînkáré?

Áve firé cîgánu:

- Szlănină ás frizsé māj biné, domnu-m – zîcsé.

Gînde, kă átuncs, sî kăldură, sî mănkăre u fi.

- Biné, fă ájá – zîcsé omu mik ku pâr álb, kă – áuz – jél áre Dumnizăvu!

Na, î nkă nics kă n-á zîsz pă gurá-j, má áfără áre dîn apă, frizse szlănină, sză î nkălze sî sz-á szăturát.

Sz-á ujtát pă jél omu mik. Vide csé flămînd mînkă szlănină, sî csé frigosz sză î nkălze lá fok – farté l-á ápukát milá. Á î ntribát:

- Na, cîgán, csé áj dăgînd māj?

- Jaj, domnu-m – zîcsé cîgánu-, ásá ás fi găzďák máré, csiné lukră pă pămînturj!

- Na, dă sză fij ájá!

Kum á zîsz, ájá áre: găzďă máré á foszt dîn cîgán.

Na, á davă zî á mérsz járă bătîrî nu, sză vedé, csé fácsé cîgánu.

- Kum jéstj, cîgánulé? Ci-j drág sză fij găzďák máré, csiné lukră ku pămînt?

- Á, mi-j ură. Stij, csé ám dăgînd sză fiv? Kiszár!

Nics kă nu á zîsz: Kiszár á foszt cîgánu. Lá davă zî járă á vinit bătîrî nu:

daăzuă jără o vinyit bătîrnîsku:

- Na, cîgán, séfel ăj ăsztá kuszt? Séfel ăj dă királ sză fij?

- Á, ăsztá nu pã mult cî – zîse căgánu. – Scsij, sé ăs fi, urtáku mnyo?

- Na, sé?

- Dimizo!

- Dimizoo? – o îtribát Dimizou. – Na, átuns sză csé dukă vîntu înnápoly îh bulbaká!

Cîgánu sz-o áflát jără pîn lá gît îh bulbaká, dă hungye o vinyit. Na, véz? Ásztá ăsá ăj: kîndă ro mult ăj lu sinyivá, átuns máj sí máj mult îj trăbuj, sí jákătă nu rãmînyé nyimik.

(beás)

- Na cîgán, kum ăj trájú ăsztá? Kum ăj dă kiszár sză fij?

- Á, nics ăsztá nu cîn pã mult – zîcsé cîgánu – stîj, csé ăs fi, fãrtáku mév?

- Na, csé?

- Dumnizăv!

- Dumnizăăv?- á-ntribát Dumnizăvu – Na, átuncs sză té dukă vîntu îndărăt îh tină!

Cîgánu sz-á áflát jără pîn lá gît in bulbakă, dă undé á vinit. Na, véz? Ásztá ăsá ăj: kînd farté mult ăj á lu csinivá, átuncs máj sí máj mult îj trăbuj, sí jáká, nu-j rãmîné mimiká.

(muncsán)

Aki túl sokat akart és semmit sem kapott

Egyszer a cigányoknak is volt királyuk - no, csak egészen kis ideig, de mégis volt. Erről fogok most mesélni.

Ment egyszer a cigány hazafelé. Éhes is volt, meg fázott is szegény. Olyan sötét éjszaka volt, hogy nem talált haza. Aztán - szentanyám! - beleesett a vízbe derékig!

Ahogy ott vergődött, már nyakig volt a sárban, majd' belefűlt. Egyszer csak ott termett egy hófehér hajú, kis öregember, és megkérdezte a cigányt.

- Na, cigány, fázol?

- Hát bizony fázok, kedves uram!

- Meg éhes is vagy, cigány?

- Bizony, éhes vagyok, aranyos uram - mondta a cigány.

- Na, mit szeretnél jobban? - kérdi a hófehér hajú öregember. - Enni vagy melegedni?

Okos volt a cigány:

- Szalonnát szeretnék sütni, jó uram - mondta.

Gondolta, hogy akkor melegedik is, meg jól is lakik.

- Jól van, cigány, csináld akkor - mondta a hófehér hajú öregember, mert ő volt a Jóisten.

Még ki sem mondta, már kinn is volt a cigány a vízből, sütötte a szalonnát, melegedett és jóllakott.

Nézte közben az öregember. Látta, milyen éhesen eszi a cigány a szalonnát, meg milyen fagyosan melegszik – megsajnálta nagyon.

Megkérdezte:

- Na, cigány, mit szeretnél még?

- Jaj, uram - mondta a cigány -, szeretnék nagygazda lenni, aki a földeken dolgozik!

- No, legyél akkor nagygazda!

Alig hogy kimondta, meg is lett: nagygazda lett a cigány.

Másnap megint megy az öregember, hogy megnézzé, mit csinál a cigány.

- Hogy vagy, cigány? Szeretsz-e még nagygazda lenni, és a földet művelni?

- Á, unalmas ez. Tudod, mi szeretnék lenni? Király!

Ki se mondta jóformán: királlyá változott a cigány.

Másnap megint megy az öregember:

- Na, cigány, milyen a sorod? Milyen királynak lenni?

- A, ezt sem tartom sokra - mondta a cigány. – Tudod, pajtás, mi szeretnék lenni?

- Na, micsoda?

- Isten!

- Isteen? - kérdezte maga az Isten. - Na, akkor mars vissza a pocsolyába!

A cigány ismét nyakig volt a pocsolyában, ahonnan jött.

Na, látod? Ez így van: amikor valakinek túl sok van, akkor újra és újra még több kell neki, de végül semmi sem marad.